

Politikarabin R.P.L.T42

2. del

Af Peter Rasmussen

Efter første del af artiklen om politikarabinen blev offentliggjort har jeg fået en del henvendelser fra samlere og andet godtfolk med ros og ris, nogle havde også supplerende oplysninger, noget vidste jeg i forvejen, men havde ikke fået det med, noget var helt nyt, så derfor besluttede jeg at lave dette supplement. Niels Larsen, den ene ejer og direktør for Otterup Geværfabrik, deltog i riffelskydning i De Olympiske Lege i Paris i 1924 i 600m fri riffel og blev pænt placeret. 93 point, der var nok til en bronzemedalje. En af de øvrige deltagere fra et af de Baltiske lande havde en lokalt fremstillet riffel med, der havde bagudliggende lukkeknaster. Niels tog idéen med hjem og allerede i 1937 markedsførte Schultz og Larsen den nye lås til skytterne. Man må huske på, at der på dette tidspunkt ikke var gamle militærrifler til rådighed til ombygning, man var henvist til at købe nye 89-låse fra geværfabrikken i København, selv om der

kom enkelte låsesystemer op fra Tyskland, var det ikke rigtig noget der battede. Den nye Otterup lås var relativt simpel at producere og derfor ikke så dyr som 89-låsen, (og det er et sprog, som både producenter og kunder kunne forstå) Selv om rifler med denne lås blev annonceret til salg i Skyttebladet i 1937, tror jeg ikke der blev leveret nogen før i 1938, derfor fabrikkens egen betegnelse md 38, som jagtriffeludgaven er mærket med.

Nogle steder bliver R.P.L.T 42 geværene kaldt for Svulletællergeværer fordi Jernbanebevogtningen åbenbart også har brugt dem. De politikarabiner, som Otterup har gensolgt som jagtrifler, var som regel lavet om til halvskæftede og nogle gange monteret med kikert i einhakmontage.

Da Kystpolitiet blev nedlagt i 1947 blev geværene som sagt solgt tilbage til Otterup. Ifølge politiets arkiv drejede det sig kun om 200, men næsten samtidigt fik politiet sat 6,5 mm piber på et ret stort antal mausergeværer af Otterup Geværfabrik, til brug for bevogt-

Otterup jagtriffel model 1938 leveret i 2 kalibre 8 mm M89 og 6,5 mm M28

ningen af de tyske flygtninge, så de kan have indgået i den handel.

Efter 1947 optræder de ikke i politiets våbeneftersynsprotokoller. Da geværfabrikken i Otterup lukkede i 1994 stod der 3 R.P.L.T.42 geværer tilbage, der sammen med prototyper, udenlandske våben og reservedele blev solgt til en tysk våbenhandler.

Underligt nok har jeg aldrig set en politikarabin med bajonetstolpe, for i hvert fald nogle af de Bergmann maskinpistoler politiet fik, var udstyret med stolpe til 89-bajonetten. De har nok været billigere uden.

Da Værnemagten i begyndelsen af krigen forlangte alle private skydevåben afleveret, blev de afleveret til politiet, der, hvis det drejede sig om 9 mm pistoler eller 89-geværer, gav ejeren et tilbud på at købe våbnet. Mange tog imod tilbudet, for så fik de da noget. Derfor havde politiet en del våben til de forskellige bevogtningsopgaver krigen igennem.

De våben, som politiet ikke købte, blev i før-

ste omgang opbevaret i fængslerne, men der var åbenbart ikke helt styr på nøglerne, for modstandsbevægelsen hentede så mange af dem, at tyskerne fik resten flyttet ned til en kirke i Nordtyskland. Derfra blev de, da bomberegnen blev for tæt, evakueret til en saltmine i nærheden. Da amerikanerne kom gennem området i maj 1945 og hørte at der var våben i minen, sprængte de hovedskakten, så nu er den ret store våbensamling tabt for evigt. Mange af Vaabenhistorisk Selskabs medlemmer måtte også pænt afleverer deres skydevåben.

Efter krigen samlede Selskabets daværende præsident Tage Lasson medlemmernes kvitteringer for at lave et samlet erstatningskrav, men det blev aldrig til noget.

Da modstandsbevægelsen bar tunge geværkasser ud af fængslerne om natten blev de nogen gange iagttaget og det resulterede i et landsdækkende rygte, der påstod, at man aflivede folk i fængslerne, fordi geværkasserne havde størrelse som ligkister.